

[Bjørner.]

Raavarerne vandrer hen i de danske Produktioner, der laver de Varer, som man har hindret Importen af. Det næste Skridt paa Vejen er at forsøge af regulere den indenlandske Produktion, og det sidste Skridt paa Vejen er den tvangsmæssige Forflyttelse af Arbejdskraft til de Produktioner, som man fra Administrationens Side ønsker fremmet. Den Slags kan ske i en Diktaturstat; det kan ske i et Demokrati, saadan som vi har set det i England. Vi saa der en stakkels Møllersvend forleden, der ikke maatte blive professionel Fodboldspiller. Jeg ser ikke nogen særlig Ulykke i det, men for Manden selv er det maaske ubehageligt. Man har altsaa i England faaet indført dette Tvangssystem, saa man kan paabyde, hvor Folk skal finde deres Arbejde. Det kan kun ske i Kraft af Bemyndigelseslove af den Art, der her er Tale om.

Naar vi fra Retsforbundets Side saa stærkt tager Afstand fra Restriktionspolitikken og Statsindgreb i Erhvervslivet, saa er det ikke i første Række for de erhvervsdrivendes Skyld, men fordi de vigtige Fritidsgoder, Retten til selv at bestemme sit Forbrug, Retten til selv at bestemme sin Arbejdsplads, simpelt hen forsvinder gennem en Lovgivning af denne Art. Vi mener, at kun et frigjort Erhvervsliv kan bringe Samfundet paa Fode, og vi mener, at det kun kan ske ved Afvikling af alle de snærende Baand, som Loven om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger og Vareforsyning m. v. har givet den højtærede Handelsminister Ret til at binde Samfundet med. I første Række mener vi, at der maa sættes skarpe Rammer for Administrationens Beføjelser. Vi maa bort fra Bemyndigelseslovgivningen, som ikke er et demokratisk Land værdig.

Ud fra de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, kan jeg give Tilslutning til det Forslag til Beslutning, der er til Behandling her i Dag, idet jeg samtidig alvorligt vil henstille til den højtærede Regering, at den forbereder en fuldkommen Afvikling af Bemyndigelseslovgivningen, inden den kommer til Behandling her igen. De Indgreb, som man stadig mener er nødvendige, bør nøje præciseres i Lovform, saaledes at vi atter kan faa sat Tingene paa Plads, saaledes at Lovgivningsmagten kommer til at bestemme Lovene, og Administrationen alene Administrationen af det, som Lovgivningsmagten ønsker, for det er simpelt hen en Forudsætning for at fortsætte med Folkestyret.

Formanden: Jeg vilde ikke afbryde det ærede Medlem, men maa dog mene, at Dele af det ærede Medlems Redegørelse laa noget uden for Rammen af den Debat, der naturligt knytter sig til det foreliggende Forslag til Beslutning.

Anker Lau: Efter at Regeringsmagten ved Skæbnens og de Radikales Ugunst er overgaaet til en socialdemokratisk Mindretalsregering, faar Spørgsmaalet om Administrationen af Bemyndigelseslovene naturligvis stor og afgørende Betydning, og jeg kan ikke se noget mærkeligt i, og heller ikke forstaa at man skulde kunne føle sig stødt over, at et saadant Spørgsmaal bliver rejst. Det gælder ganske særligt, hvor Bemyndigelserne er lagt i Hænderne paa den højtærede Handelsminister, der som bekendt, og som det er nævnt flere Gange i Dagens Løb, ogsaa er Forfatter til „Fremtidens Danmark“, et Værk, som Regeringspartiet nu synes nærmest at blive lidt fornærmet over at blive mindet om; men hvis der skal være nogen ærlig Mening i vort Arbejde her, maa et politisk Program formentlig være et politisk Program, og vi maa vel have Lov til at gaa ud fra fremdeles, at Socialdemokratiet bygger paa en Overbevisning og vil handle i Overensstemmelse med sin Overbevisning, som alle vi andre vil det, saa langt vor Magt nu engang rækker.

Og naar Talen er om Bemyndigelseslove, rækker Magten jo meget langt, i hvert Fald i Perioderne mellem de Tidspunkter, da Fornyetelserne skal finde Sted, og jeg er derfor godt tilfreds med, at vi ved denne Debat faar Lejlighed til at fortælle den højtærede Regering, hvor langt vi mener dens Magt skal gaa i Henhold til Bemyndigelseslovene, og at den paa alle økonomiske og erhvervspolitiske Omraader bør handle og administrere i Overensstemmelse med det Flertal, der nu maatte være her i Salen paa disse Omraader. Da disse Love jo er tidsbegrænsede — og de skal til Fornyetelse i en ikke alt for fjern Fremtid —, vilde det helt rigtige formentlig være, at dette høje Ting forlanger af Regeringen, at den forelægger disse Love til Fornyetelse i saa god Tid, at vi faar Lejlighed til og Mulighed for at overveje en Omlægning af hele denne Lovgivning, saaledes at Rigsdagen igen faar Indflydelse paa den Udvikling, som udspringer af Lovenes Administration.

Jeg beklager, at det konservative Forslag kun omtaler Loven om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger. Det er jo ikke den